

שבועות מד

המלוה את חברו על המשכון ואבד המשכון

רבי אליעזר	רבי עקיבא	
ישבע ויטול את מעותיו	יכול הוא שיאמר לו: כלום הלוייתי אלא על המשכון, אבד המשכון אבדו מעותיך	
אבל המלוה אלף זוז בשטר והניח משכון בידו, דברי הכל - אבד המשכון אבדו מעותיו		
לא מסכים עם שמואל	מסכים עם שמואל	ניסיון 1 להבין את המחלוקת בדלא שוי שיעור זוזי
לא מסכים עם ר' יצחק- בעל חוב לא קונה משכון	מסכים עם ר' יצחק – בעל חוב קונה משכון	ניסיון 2 בדלא שוי דחייה
אימור דאמר רבי יצחק - שמשכנו שלא בשעת הלואה, משכנו בשעת הלואה מי אמר? אלא, משכנו שלא בשעת הלואתו - כולי עלמא לא פליגי דאית להו דרבי יצחק		
שומר אבדה - רבה אמר: כשומר חנם	שומר אבדה – ר' עקיבא אמר כשומר שכר	ניסיון 3 במשכנו בשעת הלואתו דחייה
דרב יוסף תנאי היא! לא, בשומר אבדה - דכולי עלמא אית להו דרב יוסף		
לאו מצוה קא עביד	מצוה קא עביד	ניסיון 4 במלוה צריך למשכון

המלוה את חברו על המשכון ונכנסה שמיטה,

רבן שמעון בן גמליאל	רבי יהודה הנשיא	
אף על פי שאינו שוה אלא פלגא - אינו משמט	אם היה משכונו כנגד חובו - אינו משמט, ואם לאו - משמט	
כנגדו אינו משמט שלא כנגדו משמט	מכלל דרבי יהודה הנשיא סבר: כנגדו נמי משמט, אלא אמאי תפיס משכון?	הצעה שנדחתה
כשמואל	לא כשמואל	הצעה אחרת - כנגד כולו
כנגדו אינו משמט שלא כנגדו משמט	כנגדו נמי משמט דחיית הקושי מלפני כן: ודקא אמרת: למאי תפיס ליה משכון? לזכרון דברים בעלמא.	דחייה וחזרה להצעה ראשונה - כנגדו